

Sygn. akt III AUz 23/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Cyran
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.) del. SSO Wiesława Stachowiak
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku D. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek zażalenia odwołującego D. W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

z dnia 6 września 2012 r. sygn. akt III AUa 171/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 września 2012r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił wniosek D. W. o wyłączenie sędziów SSA Marka Borkiewicza i SSA Marii Michalskiej – Goźdź od rozpoznania sprawy III AUa 171/12.

W zażaleniu na powyższe postanowienie odwołujący wniósł o jego zmianę i uwzględnienie jego wniosku o wyłączenie sędziów, zarzucając naruszenie przepisów art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c. i art. 49 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu jako bezzasadne.

Słusznie uznał Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że brak podstaw do wyłączenia sędziów SSA Marka Borkiewicza i SSA Marii Michalskiej - Goźdź od rozpoznania sprawy III AUa 171/12.

Zamknięty katalog przyczyn wyłączenia sędziego z mocy ustawy zawiera art. 48 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sędzia jest wyłączony:

- 1) w sprawach, w których jest stroną lub pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziaływa na jego prawa lub obowiązki;
- 2) w sprawach swego małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych bocznych do czwartego stopnia i powinowatych bocznych do drugiego stopnia;
- 3) w sprawach osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) w sprawach, w których był lub jest jeszcze pełnomocnikiem albo był radcą prawnym jednej ze stron;
- 5) w sprawach, w których w instancji niższej brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, jako też w sprawach o ważność aktu prawnego z jego udziałem sporządzonego lub przez niego rozpoznanego oraz w sprawach, w których występował jako prokurator;
- 6) w sprawach o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem, jeżeli brał udział w wydaniu tego orzeczenia.

Niewątpliwie w niniejszej sprawie nie zaistniała żadna z wymienionych wyżej przyczyn.

W szczególności nie zachodzi przesłanka pozostawania przez sędziów w takim stosunku prawnym ze stroną, że wynik sprawy oddziaływa na ich prawa lub obowiązki, zgodnie z art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący nie wskazał żadnego stosunku prawnego łączącego go z sędziami (wynikającego przykładowo z umowy cywilnoprawnej, czy umowy o pracę), a jedynie powoływał się na okoliczność, że sędziowie rozpoznawali zażalenie w jego sprawie. Okoliczność ta nie tworzy jednak między sędziami a stroną żadnego stosunku prawnego. Ponadto brak jest okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności wymienionych sędziów w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 49 k.p.c. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że nie uzasadnia wyłączenia, reprezentowana przez sędziego, odmienna od poglądu strony ocena prawna (postanowienie SN z dnia 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76). Zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (postanowienie SN z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502; postanowienie SN z dnia 8 marca 1972 r., I PZ 9/72). Okoliczność, że sędzia orzekał już w innych sprawach z udziałem składającego wniosek oraz że, w ocenie wnioskującego, sąd w tych sprawach niewłaściwie stosował przepisy prawa, nie może być uznana za okoliczność, która, w rozumieniu art. 49 k.p.c., mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie (wyrok SN z dnia 25 listopada 2011 r., II CSK 182/11). W celu przeciwdziałania ewentualnym naruszeniom prawa zaistniałym przy wydawaniu orzeczeń, ustawodawca przewidział bowiem środki odwoławcze.

W konsekwencji fakt, że wymienieni sędziowie rozpoznali zażalenie odwołującego w sposób – w ocenie skarżącego – dla niego niekorzystny, nie może uzasadniać ich wyłączenia w niniejszej sprawie.

Reasumując - nie zaistniały ani okoliczności wymienione w art. 49 k.p.c. ani w art. 48 § 1 k.p.c., a tym samym zaskarżone postanowienie oddalające wniosek o wyłączenie sędziów należało uznać za prawidłowe. W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 394² k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/SSA Iwona Niewiadowska-Patzer/ /SSA Ewa Cyran/ /del. SSO Wiesława Stachowiak/